

9/12/99

16

ΑΠΟΨΗ

Το γαρ πολύ της ...αβεβαιότητας στην εξωτερική πολιτική

Α βέβαιος για το κατά πόσο συμφέρει στην Ελλάδα η ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας και όχι η επικράτηση του ισλαμισμού στη γειτονική χώρα, εμφανίστηκε με δηλώσεις του, χθες, στην εκπομπή του Παύλου Τσίμα στον Flash, ο πρώην υπουργός Εξωτερικών κ. Κάρολος Παπούλιας.

Για να συμπυκνώσει στην «αβεβαιότητα» του, τη διάσταση, όχι απλώς απόψεων, αλλά φιλοσοφίας περί την εξωτερική πολιτική, που υποβόσκει στο ΠΑΣΟΚ.

Πρόκειται για την ίδια «αβεβαιότητα» που απέτρεψε την κυβέρνηση Ανδρέα Παπανδρέου να συνάψει συμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας με το Ισραήλ και το ώθησε στην

Του Σερραφείμ ΚΟΤΡΩΤΣΟΥ

αγκαλιά της Τουρκίας, ανατρέποντας άρδην τα γεωπολιτικά δεδομένα της περιοχής.

Πρόκειται για την ίδια «αβεβαιότητα» που έβγαλε την Ελλάδα εκτός βαλκανικού «παιχνιδιού» για πολλά χρόνια, άλλοτε με τις εμμονές στο Σκοπιανό κι άλλοτε με τις προμήθειες των ιθυνόντων της εξωτερικής μας πολιτικής στον Ζέλιου Ζέλεφ, τον Σαλί Μπερίσα και τον Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς.

Η ίδια λογική είχε άλλωστε πριτανεύσει επί πολλά χρόνια και στις σχέσεις της Ελλάδας με τους Κούρδους.

Η μεγάλη αιταπάτη ότι «ο εχθρός του εχθρού είναι φίλος», που είχε φτάσει μέχρι του σημείου γελοιότητας να θεωρούμε ότι ο Οτσαλάν θα επιστρατεύσει τους μαχητές του στο πλευρό του ελληνικού στρατού σε έναν ελληνοτουρκικό πόλεμο.

Και τώρα ο Κούρδος ηγέτης, για την προστασία του οποίου διασύρθηκε διεθνώς η χώρα, εμφανίζεται με δηλώσεις του ως εκφραστής του πιο ακραίου ανθελληνισμού.

Δυστυχώς, όλα αυτά τα εγκληματικά σφάλματα υποκινήθηκαν από την «αβέβαια» και εν τέλει ερμαφροδίτη πολιτική του ΠΑΣΟΚ στα εθνικά θέματα. Μια πολιτική φοβικών συνδρόμων και προκαταλήψεων.

Αυτή την πολιτική υποσχέθηκε ότι θα ανατρέψει ο Κώστας Σημίτης.

Δεσμεύθηκε ότι θα αντικαταστήσει την τριτοκοσμική αντίληψη με έναν σαφή ευρωπαϊκό προσανατολισμό που θα στοχεύει στην εξυπηρέτηση του εθνικού συμφέροντος.

Μέχρι στιγμής δεν το έχει επιτύχει πλήρως.

Όσα έγιναν πρόσφατα με αφορμή την επίσκεψη Κλίντον και όσα συζητήθηκαν ενόψει της κρίσιμης μάχης του Ελσίνκι, αποδεικνύουν πως η πασοκική παθολογία δεν έχει εξαλειφθεί.

Δ ιότι είναι απορίας άξιο να διερωτώμεθα εάν μας συμφέρει περισσότερο μία Τουρκία στον ευρωπαϊκό προθάλαμο ή μία Τουρκία παραδομένη ακόμα και σε έναν ήπιο (σε σχέση με εκείνο του Ιράν ή της Αλγερίας) φονταμενταλισμό.

Όσοι υπερασπίζονται αυτή τη λογική (ευτυχώς ο κ. Παπούλιας διατυπώνει μόνο αβεβαιότητα και όχι βεβαιότητα υπέρ μιας ισλαμικής Τουρκίας) θεωρούν ότι εξυπηρετούν το εθνικό συμφέρον επειδή νομίζουν πως σε μία τέτοια περίπτωση η Δύση θα προσεγγίσει περισσότερο την Ελλάδα ως σταθεροποιητικό παράγοντα στην περιοχή και ως αντίπαλο ενός ηγεμονεύοντος Ισλάμ στη γειτονική χώρα. Αποψη προφανώς αφελής που παραγνωρίζει τις γεωπολιτικές ανακατατάξεις που θα επισυμβούν σε μία τέτοια περίπτωση και τις νέες εστίες ανάφλεξης που θα δημιουργηθούν.

Όλη αυτή η συζήτηση είναι κρίσιμη ενόψει του ευρωπαϊκού διαλόγου σχετικά με τη διεύρυνση της Ε.Ε και προς την Τουρκία.

Και είναι, εν τέλει αποθαρρυντικό το γεγονός ότι η ελληνική εξωτερική πολιτική δεν έχει πλήρως αποσαφηνίσει ποια προοπτική της Τουρκίας εξυπηρετεί καλύτερα το εθνικό συμφέρον.

Και δεν είναι μόνο η περίπτωση της «αβεβαιότητας» του κ. Παπούλια. Κάποιοι άλλοι είναι βέβαιοι ότι όσο περισσότερο απομακρύνεται η Τουρκία από την Ευρώπη τόσο περισσότερο ωφελείται η Ελλάδα. Κι αυτή η άποψη είναι μάλλον επικίνδυνη...

skotrotsos@pegasus.gr